

DIVERSÆ

AD

TIBERIUM CÆSAREM

DE

CHRISTO RELATIONES

PILATO TRIBUTÆ,

PILATI DE CHRISTO RELATIO
AD TIBERIUM CÆSAREM,
ex Codice Cæsareo Vindobonensi 246.

Επισολη Ποντιου Πιλατου προς τον βασιλεα
Τιβεριον, παρα του κυριου ημων Ιησου Χρισου,
ης η επιγραφη εχει ουτως:

Αναφορα Ποντιου Πιλατου, ηγεμονος της Ιου-
δαιας, πεμφθεισα Τιβεριω Καισαρι εις Ρωμην.

Κρατισω, σεβασμιω, φοβερω, θειοτατω, Αυγου-
σω, Πιλατος Ποντιος, ο την ανατολικην
διεπων αρχην.

Μηνυσαι κεχηρημαι προς την σην ευσεβειαν δια-
της δε μου της γραφης, φοβω πολλω και τρο-
μω συνεχομενος, κρατισε βασιλευ, την των ενι-
σαμενων καιρων εροπην, καθως το τουτων τελος
υπεδειξεν. Ταυτην γαρ διεποντος μου την επαρ-
χιαν, ω δεσποτα, κατα προσταξιν της σης γαλη-
νοτητος, ητις εσιν των ανατολικων πολεων μια
καλουμενη Ιεροσολυμα, εν η το ιερον του των
Ιου-

PILATI DE CHRISTO RELATIO
AD TIBERIUM CÆSAREM,
ex Codice Parisiensi, antea Colbertino 2493.

Ἀναφορά Πιλάτου τοῦ ἡγεμονοῦ περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, πεμφθεῖσα Τιβερίῳ Καίσαρι ἐν Ῥώμῃ.

Ἐν ἐκεῖναις ταῖς ἡμέραις παθόντος τοῦ κυρίου ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τοῦ ἡγεμονοῦ
τῆς παλαιστίνης καὶ τῆς Φοινίκης, ταῦτα ἐν Ἱερουσα-
λύμοις γεγόνασιν τὰ ὑπομνήματα τὰ κατὰ τοῦ κυ-
ρίου πραχθέντα ὑπὸ τῶν ἰουδαίων. Ὁ δὲ Πιλάτος
μετοικίας αὐτοῦ ἀναφορὰν ἐξεπεμψεν αὐτῷ τῷ Καί-
σαρι ἐν τῇ Ῥώμῃ, γραφῆς οὕτως:

Κρατίσω, σεβασμωτάτῳ καὶ φοβερωτάτῳ Τιβερίῳ
Καίσαρι, Πιλάτος, ὁ τὴν ἀνατολικὴν διεσπῶν
ἐπαρχίαν.

Μνησθῆναι κεχρημαί δια τῆς δε, φοβῶ καὶ τρομῶ
συνεχομενος, κρατίτε βασιλεῦ, τὴν τῶν ἐπενετισαμε-
νῶν καιρῶν ῥόπην, ἐκ τῶν αἰ ἐπέσονται λαβῶν τῶν
τε λοιπῶν χρόνων ἐνδεικνυσθῆναι. Ἐνταυθα γὰρ ἦν περ
L διεσπῶ

Ιουδαιων εθνεος καθυδριται, συναχθεν παν
 πληθος Ιουδαιων, παραδεδωκασι μοι ανθρωπον
 τινα Ιησουν λεγομενον, πολλα και απειρα εγ-
 κληματα φεροντες κατ' αυτου· ουκ εδυνηθησαν
 δε εν τιμι λογω ελεγεαι αυτον. Μια δε ην ευ-
 ρησις αυτων κατ' αυτου, οτι το σαββατον ελε-
 γην μη ειναι ορθην τουτων σχολην. Πολλας δε
 ιασεις επιτελει επ' αγαθοις εργοις ο ανθρωπος
 εκεινος· τυφλους εποιοησεν βλεπειν, λεπρους κα-
 θαρizei, νεκρους εγειρων, παραλυτικους ιαμενος,
 μη δυναμενους το συνολον κινεισθαι, ειμη μονον
 εχοντας φωνην και την των οσεων αρμονιαν, και
 παρεσχεν αυτοις δυναμιν του περιπατειν τε και
 τρεχειν, ρηματι μονω επιτρεψας. Αλλο τε δυ-
 νατωτερον πραγμα· εποιοησε οπερ ην ξενον, και
 παρα τοις θεοις ημων· νεκρον τινα Λαζαρον τε-
 τραημερον εκ νεκρων ανεστησεν, λογω μονω κε-
 λευσας εγερθηναι τον τεθνηκοτα, διηφθειρομε-
 νον ηδη εχοντα το σωμα υπο των ελκογενητων
 σκοληκων, και το δυσσωδες· εκεινο σωμα το κει-
 μενον εν τω ταφω, εκελευσεν τρεχειν· ως εκ
 πασου νυμφιος, ουτος εκ του ταφου εξηλθε ευω-
 διας πληρης πεπληρομενος. Και τινας αφ' ηδως
 δαιμονιζομενους και τας οικησεις εν ερημiais εχον-
 τας και σαρκοφαγουντας των ιδιων μελων, και
 τοις ερπετοις και τοις αγριοις θηριοις συνανατρε-
 φομενους, οικητορας κατεστησεν ωσει πολεων εν
τοις

διεπώ Επαρχίαν, ἥτις μια τῶν πόλεων κεκληται Ἰε-
 ρουσαλημ, ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων παρεδω-
 καν μοι ἓνα ἀνδρῶπον τινα λεγομενον Ἰησουν, πολλὰ
 ἐγκληματα κατ' αὐτοῦ ἐπιφερομενοι, ἅπερ οὐκ ἠδυνή-
 θησαν τῇ συζασεὶ τῶν λόγων διελεγεῖσθαι. Μια δὲ
 τοῖς αὐτοῖς αἴρησιν ἦν, ὅτι τὸ σαββατικὸν αὐτοῖς ἐλε-
 γεν ὁ Ἰησους μὴ ἐν σχολῇ παρατηρεῖσθαι. Πολλὰς
 γὰρ ἰασεὶς ἐπέτελεσεν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, τυφλοὺς ἐπι-
 ἤσεν ἀναβλεπεῖν, χωλοὺς περιπατεῖν, νεκροὺς ἀνα-
 ἤσεν, λεπροὺς ἐκαθάρισεν, παραλυτικούς ἰασάτο,
 μὴ δυναμείους τὸ σύνολον μῆτε ὄρμην τοῦ σώματος,
 μῆτε νεύρων ἕασιν ἐχόντας, οὐ μόνον Φωνὴν καὶ ἄρ-
 μονίαν, καὶ παρεῖχεν αὐτοῖς δυνάμιν τοῦ περιπατεῖν
 καὶ τρεχεῖν, ῥημάτι μόνῳ τῷ ἀσθενεὶ ἐπιτρέψας,
 ἀλλὰ πάλιν τι δυνατώτερον πρᾶγμα ὅπερ ἐστὶν παρὰ
 τοῖς παρ' ἡμῖν θεοῖς ξένον, τετραήμερον νεκρὸν ἀνεστή-
 σεν ἐν λόγῳ μόνον καλεσάσας αὐτοῦ τοῦ τεθνηκότος το-
 νομα, καὶ αὐτὸν οὐ ἰχώρ διεφθείρεν ὑπὸ τῶν σκα-
 ληκῶν, καὶ τὸ δυσώδες τοῦ κυνοῦ ἐχόντα, ὃν ἰδὼν ἐν
 τῷ τάφῳ κείμενον ἐκέλευσεν τρεχεῖν, μῆτε ὅλως νε-
 κροῦ τι ἐχόντα, ἀλλ' ὡς ἐκ πάσῃ νυμφῶνος οὕτως
 ἐπῆλθεν ἐκ τοῦ τάφου εὐωδίαν πλείστην κερκήμενος.
 Καὶ ξένους καὶ κῆφους δαίμονιζομένους καὶ τοὺς οἰκη-
 σιν ἐν ἐρημίᾳ ἐχόντας καὶ σάρκα τρέφοντας, τῆν

τοις ἰδιοῖς οἰκοῖς· καὶ δια λόγου σωφρονους ὑπέ-
 δειξεν αὐτοὺς, καὶ συνετοὺς, καὶ εἰδοξοὺς γε-
 νεσθαι παρσκευασεν. Τους ὑπο ἀκαθάρτων
 δεσποτα ενοχλουμενοὺς, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς δαι-
 μονας, ἐν ἀγγελῇ χοιρῶν ἐκπεμφθας εἰς θάλασσαν
 ἀπεπνίξεν. Ἄλλον παλιν τινα, ἔζηραν ἐχόντα
 χεῖρα τὸν ποδόντα βίον ἐν λυπῇ κεντημενον,
 καὶ μὴδε ἡμῖου σώματος ἐχόντα ὕγιης, λόγω
 μόνῃ παρεσχισεν ὕγιη. Καὶ γυναῖκα αἰμορροου-
 σα ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς, ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς ἕσσεως
 τοῦ αἵματος πασαν τὴν τῶν οσέων ἀρμονίαν Φαι-
 νεσθαι, καὶ μὴτε ὅμοιον ἀνθρωπίνης φύσεως τοῦ
 σώματος ἐπιφερομένην, ἀλλὰ βαλουδικὴν διαυ-
 γαζην, καὶ ὡς νεκρὰν ἀποκειμένην ἀπο αἵμα-
 τος ἕσσεως, καὶ γὰρ πάντες ἰατροὶ ἀνελπίσως
 αὐτὴν ἀπηπαμένοι οὐκ ἐθεωροῦν, οὐκ ἦν γὰρ
 ἐν αὐτῇ σωτηρίας δεσποτα ἐλπίς. Τότε ἄρα
 παρερχομένου τοῦ Ἰησοῦ συμβαλουσα διὰ τῆς
 ἐπισκεψέως αὐτοῦ, ἠψατο ὀπισθεν τοῦ κρα-
 πέδου τῶν ἱματίων αὐτοῦ· καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνε-
 πληρωθῆ ἡ δύναμις τοῦ σώματος αὐτῆς, καὶ
 γεγονός ὕγιης ὡς μὴδὲν κακὸν ἐχουσα· καὶ ἠρέα-
 το δρομαίως τρέχειν εἰς τὴν αὐτῆς πόλιν σπανίαν.
 Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἦχον. Κατεμεινον δὲ οἱ
 Ἰουδαῖοι, ἐκτελεῖν ταῦτα τῷ σαββάτῳ τὸν Ἰη-
 σοῦν. Ἐγὼ δὲ καὶ παρὰ τοὺς θεοὺς οὐς σεβομε-
 θά μείζονα κατενοῆσα θαυμασία παρ' αὐτοῦ γε-
 γονο-

Ἰουσιαν ὁμοίως τοῖς κτήνεσιν, καὶ ἔρπετοις συνανα-
 τρεφόμενους, ἰλεὺς οὐτάς καὶ τοὺτους μετέστησεν οἰ-
 κητοράς πολεῶν, καὶ διὰ λόγου σωφρονείας ἀνεδείξεν.
 Σοφούς τε καὶ δυνατοὺς καὶ ἐνδοξοὺς παρεκάλεσεν
 ἡγεσθαι συνεσθιόντας πανταπασίην πολεμίοις τῶν
 πνευματῶν ἀκαθάρτων τῶν ἐν αὐτοῖς οὐτῶν οὐδερ-
 ῶν. Πάλιν ἄλλος ὑπέρχεν ξηρὰν ἔχων τὴν χεῖρα,
 ἀλλὰ καὶ μάλλον τοῦ ἡμίση μέρους τοῦ σώματος ἀπο-
 λιθῶθεν ὑπέρχεν τοῦ ἀνθρώπου, μήτε πλάσιν ἐν-
 ἄδρος ἢ σώματος ἔχειν, ὡς λιαν σένην. Κακείνον λογα-
 ρασατο καὶ ὑγίη ἀπεδείξεν. Καὶ γυνὴ δὲ αἰμορροου-
 σα πολλοὺς χρόνους ἀπὸ τῆς ῥεύσεως τοῦ αἵματος
 τὰς ἀρτηρίας καὶ τὰς φλέβας ἀντλήσασα, καὶ μη-
 τε τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ἐπιφερομένη, νεκροῖς δὲ ἀπει-
 κασμένη, ἀφῶνος τε οὐσα, ὡς εἰ ἐκ τῆς ἐνορίας ἰα-
 τροὶ αὐτὴν οὐκ ἠδύναντο ἰατρεῦσαι, οὔτε γὰρ σκία
 τῆς ζωῆς αὐτὴ ὑπέρχεν. Καὶ μυστικῶς, διερχομένου
 τοῦ Ἰησοῦ, ἰσχυρὰ λαβούσα διὰ τῆς ἐπισκιάσεως αὐ-
 τοῦ, ὀπίσθεν ἤψατο τοῦ κρασπέδου αὐτοῦ. Καὶ αὐτὴ
 τῇ ἄρᾳ ἀνεπληρώσεν δύναμις τὰ κενώματα αὐτῆς,
 ὡς μηδέποτε παθούσα τῇ πεπονθείᾳ. Καὶ ἠρξάτο
 δραμαίως τρεχεῖν εἰς τὴν αὐτῆς πόλιν Καφαρναούμ
 ὡς πλησιαζέειν τὴν πορείαν ἡμερῶν ἕξ. Καὶ ταῦτα
 μὲν ἄπερ προσφάτος κατὰ νοῦν ἔχων ἐμνήσασα ὡς

ὅτι

γογοτα. Τούτου ουν Ἡρώδης και Αρχελαος και
 Φιλιππος και Αννας, και Καιαφας παραδεω-
 κασι μοι ουν παντι τῷ λαῷ προς το αιτασαι αυ-
 τον, πολλην ζασιω κοιμησαντες κατ' εμου, περι
 ὧν κατεγορουν αυτον. Εν πρωτοις δε Φραγγελ-
 λωσας αυτον ουδεμιαν εὔρον αιτιαν περι αυτου
 ὧν ελεγον κατ' αυτου. Λοιπον ουν παρεβοκα
 τουτον παλιw αυτοις, οἱ και ζαυρωσαντες, σκο-
 τος εφ' ὄλην την οικουμενην, του ἡλιου κρυβεν-
 τος τελειου, και του πσλου σκοτεινου Φαινομε-
 νου ἡμερας ουσης, ὡσε αζρα μη Φαηνηαι, αλλ'
 ομως τηλαυγοτητα σκοτινομενης ουσης, ὡς ου
 δε ημετερα ευσεβεια οιμαι αγνωη, ὅτι εν παν-
 τι κοσμῷ ηψαν λυχρους, απο ἑκτης ὡρας εως
 οφιας. Ἡ σελενη δε ὡς αιμια ουσα ὄλην την
 νυκτην ου διελιπεν, καιτοιγε παν πληθους αυ-
 της τυγχανουσης, και ὄλος ὁ κοσμος εσαλευετο
 ὑπο ανεκδιηγητων σημειων· και εμελλεν πασα
 ἡ κτισις ὑπο των καταχθονιων καταπινεσθαι.
 Ὡσαντως δε και ὡπερ ηχον ἀγιασμα του ναου
 αυτων σχισθηναι απο ανωθεν εως καταw. Βρον-
 τη δε παλιw και ηχος μεγας εκ του ουρανου εγε-
 νετο, ὡσε πασαν την γην ἡμων σαλευθηναι και
 τρεμειν. Ωφθησαν δε εν αυτῷ τῷ Φοβῷ νεκροι
 ανασαντες, ὡς αυτοι εωρακοτες οἱ Ιουδαιοι ει-
 πον· ὅτι ειδομεν Αβρααμ, Ισαακ και Ιακῶβ,
 και τους δωδεκα πατριαρχας τους προτελευτη-
 κοτας

ὅτι και παρα τους θεους οὐς σεβομεθα, μειζονα
 κατενοησα θαυματουργηματα παρ' αυτου γεγοτοα.
 Τουτον δε Ἡρωδες και Αρχελαος, Φιλιππος, Αννας
 και ΚαιαΦας παρεδοκαν μοι συν παντι τω λαω, επι
 τη τουτου ανετασει πολλην εασιη ποιησαντες κατ'
 εμου. Εκελευσα ουν τουτον εαυραθηναι, πρωτον
 φραγγελωσας αυτον. Μηδεμιαν αιτιαν ευρον κατ'
 αυτου καπων εγγληματων η πραξεων. Αμα δε εσαυ-
 ραθη, σκοτος εγενετο εφ' ὄλην την οικουμενην, του
 ηλιου μεσον της ημερας σκοτισθεντος και των αστρων
 φανεντων, εν οἰς λαμπεδοσιν ουκ εφαινετο, η δε σε-
 ληνη το φεγγος ὡς αιματιζουσα διελιπεν, κοσμος δε
 των καταχθονιων κατεποθη, ὡς αυτο ὅπερ ηχον
 ἀγιασμα ναου λεγομενον αυτοις Ιουδαιοις μη ωφθη-
 ναι τη τουτου πιωσει, χασμα δε της γης ελλειπο-
 μενης, βροντων τ' ηχος καταβαινουσων. Ωφθησαν
 δε εν αυτω τω φοβω νεκροι ανασαντες, ὡς αυτοι
 Ιουδαιοι μαρτυρησαντες ειπον, εν οἰς Αβρααμ και
 Ισαακ και Ιακωβ και τους δωδεκα πατριαρχας και
 Μωουσην και Ιωαννην τους προτελευτησαντας ὡς φα-
 σιν εκεινοι προ τρισχιλιων πεντακοσιων ετων. Και
 πλεισοι πολλοι ους και ειδον εν σωματι φανεντας,
 θρηνον δε ποιησαντας δι αυτην γενομενην δι αυτων
 παρανομον πραξιν, και απολειαν των Ιουδσιων και
 του

του

κότες μετὰ Μωσέα προ δισκίλιων πεντακοσίων
 ετών και ἕτεροὺς πολλοὺς, και Νωε ἰδόμεν
 ἐν σώματι Φανερώς. Τα δὲ ἀστέρα και ὁ ὠρίων
 θρηνοὺς ἐποιοῦν (ὑπὲρ) τῶν Ἰουδαίων, δια τὴν
 παρ' αὐτῶν γενομένην παράνομίαν. Μετὰ δὲ το
 σαββατον περὶ τρίτην ὥραν τῆς νυκτός, ὁ ἥλιος
 ὠφθη οἷος οὐδεποτε ὠφθη, οὐδε οὐδεποτε οὕτως
 ἐλάμψεν. Καίπερ οὐρανὸς ἐφαιδρυνθη και ὡς
 ἀστρακαὶ χειμονὸς ἀνδρες ὑψίλοι τινὲς κοσμοσεως
 σοφίης και δόξης ἀνεκδιηγήτου ὑπαρχόντες, ἐφαι-
 νον ἐν τῷ αἰθέρι, και πλῆθος ἀναριθμητῶν ἀγ-
 γέλων κραζόντων· ὁ σαυρωθεὶς Χριστὸς ἀνεση
 θεὸς ὢν. Καὶ Φωνὴ ἤκουετο ὡσπερ μεγέθος
 βροντῶν λεγούσα· δόξα ἐν ὑψίσοις θεῷ και ἐπι
 γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία· ἀνελθάτε οἱ
 ἐξ αἰδοῦ, οἱ δεδουλομένοι ἐν τοῖς καταχθονίοις
 τοῦ αἰδοῦ. Ἐκ δὲ τῆς Φωνῆς αὐτῶν πάντα τα
 ὄρη και οἱ βουνοὶ ἐσαλευοντο, και πέτραι διερη-
 γνυντο και χασμάτα ἐγενοντο μεγάλα ἐν τῇ γῆ,
 ὡσε και τὰ τῆς ἀβύσσου φανῆναι, και πολλὰ
 σώματα τῶν κεκοιμημένων νεκρῶν ἐξάνεστησαν,
 ἀχρι πεντακοσίων. Καὶ περιεπάτει πᾶν πλῆ-
 θος και ἀνύμνη τον θεον μετὰ Φωνῆς μεγάλης
 λεγῶν· ὁ ἀνασας ἐκ τῶν νεκρῶν κυριὸς ὁ θεὸς
 ἡμῶν, πάντας τοὺς νεκροὺς ἡμῶν ἐζώηποιησε,
 και τὴν ἀδὴν οὐλεσας ἐνεκρώσε. Πᾶσαν οὖν τὴν
 νυκτῶν ἐκείνην, ὡ δεσποτα βασιλεῦ, το φῶς οὐκ
 ἐπα=

του νομου αυτων. Εση δε ο φοβος του σεισμου απε
 ωρας εκτης παρασκευης εως εννατης. Οψιας γενο-
 μενης της μιας των σαββατων ηχος εγενετο εκ του
 ουρανου, ωσε τον ουρανον γενεσθαι φωταγωγον επτα-
 πλασιονα υπερ πασας τας ημερας. Ωφθη δε τρι-
 τής ωρας της νυκτος ήλιος, ως αυδεποτε, παλλας
 Φαιδρυνας, ωσπερ ασραπαι αφνω χειμινος επερχον-
 ται ούτως εφανησαν ανδρες εν νεφελειη σκλη και
 δοξη μεγαλη υπαρχοντες, πληθος αναριθμητον
 κραζοντες, και φωναί ηκουοντο ωσπερ παμμεγετους
 βροντης· ο σαυρωθεις ανεση Χριστος. Αηληθον τε εξ
 αιδου οι δεδουλωμενοι εν ταις καταχθονιαις του αιδου,
 και ην το χασμα της γης ως μη οντων εδρασματα,
 αλλ' ούτως ην ως αυτα τα υδατα υποκατω αβυσσου
 φανηναι, μετα των εν τοις ουρανοις καιπερ υπαν-
 τουντων εν σωματι εν μεσω του πληθους των ανα-
 σαντων νεκρων. Ο δε ανασησας παντας τους νεκρους
 και συνδησας τον αιδην, ελεγεν· ειπατε τοις μαθη-
 ταις, οτι προαγει υμας εις την Γαλιλαιαν, εκει αυ-
 τον οψεσθε. Πασαν δε νυκτα εκεινην ουκ επανυσατε
 το φως φαινον. Των δε Ιουδαιων πολλοι εθανον εν
 τω χασματι της γης καταπιωθεντες, ως μη ευρε-
 θηναι επι την αυριον το πληθος των Ιουδαιων των
 τα κατα του Ιησου λεγομενων. Αλλοι φαντασιαν
 εωρων.

επαυετο. Των δε Ιουδαίων πολλοι απεθανον και κατεποντισθησαν και κατεποθησαν τοις κασμασιν εν τη νυκτι εκεινη, ὡσε μητε τα σωματα αυτων φανειναι, εκεινους δε λεγω δεσποτα μη φανειναι των Ιουδαίων, τους κατα του Ιησου λεγοντας· ὡσε δοκόν με φαντασια τινα θεωρειν εκ νεκρων αρχαιωτα τους πολλους, οὐς ουδεποτε ἡμεις εθεασωμεθα. Μια δε τις * (συναγωγή οὐ) κατεληφθη εν Ιεροσολυμοις, επει πασαι αἱ συναγωγαὶ εκειναι αἱ γενομεναι κατα του Ιησου κατεποντισθησαν. Τῷ γ' ουν φοβῶ εν εκκασει γενομενος και πολλῶ τρομῶ συσχεθεις, κατα ταυτην την ωραν επιταξας γραψαι τα πραχθεντα παρ' αυτων παντων ανηγαγον τῷ σω κρατει.

* Verba uncinis inclusa, non adfunt in Codice.

ἔωρων τὴν οὐδεποτε ἡμῶν τις θεασαμενος ἐστίν. Μία συναγωγή τῶν Ἰουδαίων οὐκ ὑπελήφθη ἐν αὐτῇ τῇ Ἱερουσαλήμ, ἐπεὶ πασαι ἠφάνισθησαν. Οἱ δὲ τηρούντες τὸ μνημεῖον ξρατιῶται ἀπὸ τῆς ἰδέας τοῦ ἀγγέλου ἐσεισθήσαν, ἀπῆλθον οὖν ἐν φόβῳ ἐκεῖνοι ἐν ἐκστάσει γενομένοι, καὶ τρωμῶ δυναιτώτατῶ κατεχομένοι. Ἄπὲρ ἰδόν καταταυτὴν τὴν ὥραν γεγενημένα, γραψας ἀνηγαγον τῶ σα κρατεῖ, ὑποτάξαστα κατὰ τοῦ Ἰησοῦ πρᾶχθέντα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐξεπεμπα τῇ ση θεοτητι, δεσποτα.

Φθασάντων δὲ τῶν γραμμάτων ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἀναγνώσθέντων, οὐκ ὀλίγων ἐν τῇ πόλει ἐσωτῶν πάντες ἐκθάμβοι ἐγενοντο, ὅτι δι' αὐτὴν τοῦ Πιλάτου παρανομίαν τὸ σικτος καὶ ὁ σεισμος ἐγενετο ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην. Καὶ θυμοῦ πλεσθεῖς ὁ Καίσαρ ἐπεμψας ξρατιώτας ἐκέλευσεν δεσμῖον ἀγαγεῖν τοῦ Πιλάτου.